Universitätsbibliothek Paderborn

R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

28 Dormitauit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-50645

Visual Library

28 **Dormitauit anima mea præ tæ-
dio : confirma me in verbis
tuis.**

PRo dormitauit, S. Ambroſius legit, ſtil-
lauit. Nec diſſimulat Vulgatæ lectio-
nem. Nam aliqui codices, inquit, habent
dormitauit, quia ἐνύϛαξεν, dormitauit,
& ἔϛαξεν, ſtillauit, duabus literis diſ-
ſonant. Itaque Antiquarij lapſu putat ir-
repſiſſe lectionis varietatem. Vox He-
bræa, ſtillauit, ſonat. Explicemus vtrum-
que.
Dormitare quid. Dormitare hoc loco eſt, præ tædio, &
angore deficere. Quomodo de quibuſdam
Pſal. 75. dictum eſt. Ab increpatione tua Deus Ia-
cob dormitauerunt, qui aſcenderunt equos.
Sic enim exercitus, & equites ſolet Domi-
nus, quaſi ſopore immiſſo, inutiles redde-
Luc. 22. re. Et ſolet tædium, & mœror ſomnũ indu-
cere. Inde & Dominus in horto Diſcipu-
Tædia etiam Iuſti experiuntur. los præ triſtitia dormientes inuenit. Hanc
autẽ animæ dormitationem, ſiue tædium
non rarò etiam ſancti viri experiuntur.
quod de ſe S. Auguſtinus fatetur. Ali-
Lib. 10. Conf. c. 40. quãdo, inquit, intromittis me in affectum
multum inſinuatum introrſus ad neſcio
quam dulcedinem, quæ ſi in me perficia-
tur, neſcio quid erit, quod vita iſta non
erit. Sed recido in hæc ærumnoſis ponde-
ribus: & reſorbeor ſolitis: & teneor, & mul-
tum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

um fleo, ſed multum teneor. Tantum
onſuetudinis ſarcina degrauat. Hic eſſe
aleo, nec volo: illic volo, nec valeo. mi-
er vtrobique. In hac autem dormitatio-
e vnum eſt refugium, ſi ad Dominum In ijs con-
curramus; vt ipſe ita torpentes, ac præ fugiendū
iſtitia ſtupidos trahat. Nam (vt inquit ad Deum.
Bernardus) quantæuis perfectionis ani- *Ser. 21. in*
na, quandiu quidem gemit ſub corpore *Cant.*
mortis huius; & huius ſeculi nequam reti-
etur incluſa carcere, vincta neceſſitatibus,
orta ſceleribus, lentius, ſegniu que, aſſur-
gat neceſſe eſt ad contemplanda ſublimia:
nec omnino liberū habet ſequi Sponſum
quocunque ierit. Hinc lacrymoſa vox il-
agementis. Infelix ego homo, quis me *Rom. 7.*
liberabit de corpore mortis huius. & non
multò poſt ſubdit. Propterea opus habeo
extrahi, quoniam refriguit pauliſper in no-
bis ignis amoris tui, nec valemus à facie *Pſ. 147.*
frigoris huius currere modo, ſicut heri, &
nudiuſtertius. Curremus autem poſtea,
cum reddideris lætitiam ſalutaris tui: cum *Pſal. 50.*
redierit melior temperies gratiæ: cum Sol
iuſtitiæ iterum incaluerit, & pertranſierit
tentationis nubes, quæ hunc operire ad
horam cernitur: atque ad lenem flatum
auræ blandioris, ſolito cœperint vnguenta
liqueſcere, & aromata fluere, & dare odo- *Cant. 1.*
rem ſuum. Videnda etiam pulcherrima,
quæ ſequuntur. Meritò ergo in hac dor-
mitatione petit anima confirmari
in

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in verbis Dei. Vox Confirma, Hebræis ſi-
gnificat, confirmare, ſtatuere, erigere, ſta-
Et ad Dei verba. bilem reddere, quæ omnia dormitanti a-
nimæ verba Dei præſtant. Quippe effica-
citer excitant vt fortia: expergefaciunt,
vt luminoſa: mulcent, vt dulcia: alli-
ciunt, vt pulchra. Vel dicamus ſic, Exci-
tant compungendo, expergefaciunt illu-
ſtrando, mulcent blandiendo, alliciunt
pollicendo.

Stillare animam præ tędio, eſt quaſi liquefieri, & abſumi.
Nunc videamus quid verbum ſtillare
doceat. Aliqui putant dici animam ſtillare
per lacrymas: ſed melius, ac ſignificantius,
ſi intelligamus quaſi liquefactam ſtilla-
re, & defluere, vt paulatim abſumatur. Hoc
autem modo ſi languor iſte, & defectus ac-
cipiatur, meritò exclamandum eſt. Con-
firma me in verbis tuis. Tu enim Domine
ſolus es, qui tabeſcentem animam tuis al-
loquijs confortas, & confirmas. Sed ſine
me paululum loqui tecum puluerem, & ci-
Dulciſſimus conſolator Deus. nerem, ô Medice meus intime: ſine me &
gratias agere humiliter, & petere inſtan-
ter, quoniam, & ſtillat, & deficit ſpiritus
meus. Tu Domine conforta illum, qui
tuis expenſis, tua manu, tuis adinuentio-
nibus ſorbitiunculas præparas, & cordia-
2. Reg. 13. lia (vt cum Scriptura dicam) cordializas,
quibus nutriatur, erigatur, & redimatur,
& recuperet ſe à defectu. Sed quales ſorbi-
tiunculæ Ieſu bone, quam ſuaues, quam ef-
ficaces? Dulcis manus tua, qua parantur,
qua

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ta paratæ propinantur. Dulcis mate-
a, ex qua fiunt, amaritudines tuæ, & ſan-
uis tuus. Dulcis ignis caritatis, quo co-
quuntur. Vitalis materia, vitalis ignis, vi-
lis manus. Has paraſti in dulcedine tua, *Pſal. 67.*
in amaritudine tua? pauperi Deus. Pa-
ſti in horto, paraſti in flagellis, paraſti
ſpinis, paraſti in Cruce. Quo amore pa-
eris, quibus tuis doloribus, quanta no-
a dulcedine, quis explicet? quis recogi-
t? Da mihi Domine fatiſcenti, & defi-
enti præ tædio, & infirmitate ſemper
bitiunculas iſtas. Da vt reficiar, omni
ſidio, nauſeaque remota. Da ne inuti-
s reddantur ſpiritualis caloris defectu. Nã
cibi quantumuis vitales, niſi in nutri-
entum, ſanguinem, & vitales ſpiritus
nuertantur, non reficiunt animam. *Sed,*
t in hydrope videmus, ex interioris calo-
s inopia, non in nutrimentum, ſed in a-
uam conuertuntur: vnde vita potius ex-
nguitur, quam reficitur. Quod mihi ſua-
ſſime, ac potentiſſime Medice, ne con-
ngat, dum cordialia porrigis animæ
eæ: & cor, & hepar eius inſtaura.

9 Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miſerere mei.

HEbræi, pro iniquitatis habent, menda- *Iniquitas*
cij. rectè. Nam iniquitas mendacium *bene vo-*
, quia quod promittit non præſtat. *catur mẽ-*
Quomo- *dacium.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN